

natuurkunde

Wist U dat we een goocheldoos hebben op de natuurkundeles? Nee hè, dat dacht ik wel.

Maar we hebben er echt één, allemaal één bedoel ik; ieder krijgt met natuurkunde een doos toegewezen en dan mag je er mee aan de slag gaan.

Als je zo'n doos ziet, lijkt het niets, hij is van een somber grijs staal, bijzonder onaantrekkelijk. Maar doe hem eens open, dan zie je nog eens wat! Lampjes, snoertjes, magneetjes, weet ik wat niet al. En dan kun je gaan goochelen, want zo moet je het zien. Om het te zien als een construeren zou niet juist zijn.

Enig, je kunt een bel goochelen die rinkelt, terwijl er tegelijkertijd een lampje gaat branden. Of je kunt een lampje knutselen dat aan en uit gaat, terwijl ook weer ergens een bel rinkelt. U ziet, je kunt er alle kanten mee op.

Maar écht gelukkig was ik pas dán, wanneer er twee bellen rinkelden, mijn bel én de schoolbel.

handwerken

Gek toch hè, dat we onderjurken moesten tekenen met een ronde hals en zonder ook maar het minste figuurnaadje.

Lieve help, en dat in een tijd waarin figuren als B.B. hoogtij vieren!

Mogen wij dan niet meedoen?

Wat is dat nou?

Ik vind, dat als je een goed figuur hebt, je daar best rond voor uit mag komen en dat het zonde is de zaak te gaan verdoezelen in een dergelijke onderjurk. Daar kan niemand bij gebaat zijn.

Nee juffrouw Capel, dat is niet aardig, ik blijf kalm, maar ik vind het toch niet aardig. U een goed figuur hebben en ons er zó bij laten lopen! Ik geloof ook niet dat dát in het leerplan staat, want niet alleen dat wij er onder lijden, — wij en onze ouders — maar de hele school gaat er onder gebukt. Als school gaan wij af. Wij slaán een figuur, dáár waar wij het moesten strelen. Figuurlijk gesproken dan.

